

A. Ladrière

De gave van de Heilige Geest

Handelingen 1:1-14

In bovengenoemd gedeelte in Handelingen 1 staan we op een geheel nieuwe grondslag, die van de opstanding van Jezus Christus. Hij bleef 40 dagen bij Zijn discipelen na Zijn opstanding en gaf hun vele bewijzen dat Hij Dezelfde was die zij gekend hadden. Hij was op het kruis gestorven, maar als Overwinnaar uit het graf opgestaan. Al de tijd die Hij bij Zijn discipelen doorbracht na Zijn opstanding, heeft Hij in hun harten gegrift dat Hij wel Dezelfde was die Hij was geweest in de drie en een half jaar ervoor bij hen op aarde, voordat Hij inging in dit opstandingsleven. Het is een onvergankelijk leven, waarin ook wij door Hem zijn geplaatst, hoewel wij nog in onze sterfelijke lichamen verkeren. De verlossing van ons lichaam zal ook spoedig plaatsvinden, maar wat onze ziel betreft staan wij al op het terrein van de opstanding.

Toen de Heer Jezus op het punt stond Zijn discipelen te verlaten, waren hun harten bang, want als Hij er niet meer was, ontbrak hun alles. Maar wat nog erger was, Jezus had hun gezegd dat Petrus Hem zou verloochenen en dat Judas Hem zou verraden. Wij kunnen ons geen denkbeeld vormen van de droefheid, die hun harten in die ogenblikken moet hebben vervuld! De teerheid, de liefde van de Heer Jezus kon hun dan ook een kostelijke troost bieden. Hij gaf hun de belofte van Zijn wederkomst en van de komst van de Trooster (Joh. 14).

We vinden nog een derde thema in Johannes 17. In Zijn gebed tot de Vader beveelt Hij Zijn discipelen aan in de handen van de Vader, maar dat geldt niet alleen voor de apostelen. *'Heilige Vader: bewaar hen in Uw naam die U Mij hebt gegeven'* (Joh. 17:11). Het is ook voor ons: *'En Ik vraag niet alleen voor dezen, maar ook voor hen*

die door hun woord in Mij geloven' (Joh. 17:20). Dit gebed van de Heer Jezus geldt dus ook voor ons, hoe kostbaar is dat! In het begin van het boek Handelingen staat de Heer op het punt de Zijnen te verlaten. Maar Hij verlaat hen niet, voordat Hij hen aan beide beloften herinnert:

1. De komst van de Heilige Geest.
2. En Zijn aanstaande wederkomst.

Het hart van de apostelen was nog altijd op de aardse dingen gericht. Zij zagen in Jezus alleen de Persoon die Zijn regering over Israël zou vestigen. De oorzaak daarvan was dat zij de Heilige Geest nog niet hadden ontvangen. Toen de Heilige Geest eenmaal uit de hemel was neergedaald, richtte Hij hun blikken en gedachten naar de hemel. Straks zal de Heer in heerlijkheid verschijnen, en dan zal het overblijfsel Hem herkennen en rouw bedrijven en treuren, zoals men treurt over een enige zoon.

In vers 8 bevestigt de Heer de belofte van de komst van de Heilige Geest. Tot op dat ogenblik deden de apostelen er goed aan om de Heilige Geest te vragen. Dat was wettig, want Hij was beloofd. *'Hoeveel te meer zal de Vader die van de hemel is, de Heilige Geest geven aan hen die er Hem om bidden'* (Luk. 11:13). Maar, zei Hij: *'Maar wanneer de Voorspraak is gekomen, die Ik u zal zenden van de Vader, de Geest van de waarheid die van de Vader uitgaat, zal Die van Mij getuigen'* (Joh. 15:26). Als gegeven is wat beloofd is, hebben wij dan nog nodig te vragen? Zeker niet. De komst van de Heilige Geest heeft plaats gehad in Handelingen 2, om eeuwig bij ons te blijven (Joh.14:16). De uitstorting van de Heilige Geest had plaats op de Pinksterdag en Hij blijft voor altijd bij de gelovigen.

Een belangrijk feit in ons gedeelte is de hemelvaart van de Heer Jezus. Dezelfde Jezus Die zondaars had ontmoet in het huis van Simon en de arme Samaritaanse had opgezocht en gered bij de put van Sichar, Die aan het kruis had gehangen naast een rover, zie wij nu opgestaan na Zijn overwinning op de satan en de dood. Hij had hetzelfde hart, dezelfde liefde als toen Hij te midden van Zijn discipelen leefde. Hij is Dezelfde, gisteren, heden en tot in eeuwigheid. In Zijn leven op aarde, in de hemel, in de tegenwoordigheid van de Vader en in de eeuwigheid. Wat is dat heerlijk!

Toen Hij klaar was om met Zijn discipelen te spreken, nam de kracht van God Hem op in de hemel om Hem te verhogen. Om Hem te verheffen van de plaats waar Hij was neergedaald en Hem aan de rechterhand van de Majesteit een plaats te geven. Daar is Hij nu, gekroond met heerlijkheid en eer, niet alleen als de Zoon van God maar ook als de Zoon des mensen. In Lukas 24:50-53 zien we de laatste ogenblikken

van de Heer met Zijn discipelen en de manier waarop Hij van hen wegging. Terwijl Hij hen zegende, verliet Hij hen om naar Zijn God en Vader te gaan in een houding die uitdrukte wat er in Zijn hart was in genegenheid voor hen. De laatste blik op Hem was die van een zegende Heiland. Het gevolg daarvan was dan ook vreugde en aanbidding in hun harten. De Heer had hun Zijn beloften gegeven over Zijn wederkomst en van het neerdalen van de Heilige Geest. Hij had Zijn handen opgeheven om hen te zegenen. Wat deden de discipelen? *'Zij waren voortdurend in de tempel en prezen en zegenden God.'*

In Handelingen 2 zien wij de vrucht van de hemelvaart van de Heer Jezus. Hij zond de beloofde Geest. God kon geen zielen met Zijn Geest verzegelen, die door de zonde bezoedeld waren. Daarom kon Hij Zijn Geest pas zenden, nadat het werk van de verzoening volbracht was en Christus verhoogd was in de heerlijkheid. Toen zond God Zijn Geest en verzegelde alle verlost van de Heer, zij die geloofd hadden.

Maar zal men zeggen, de Heilige Geest die neerdaalde op de Pinksterdag, liet in vreemde talen spreken en wonderen verrichten en zo is het niet bij ons. Lees Efeze 1:13-15. De Heilige Geest werkt eerst om zielen tot Christus te leiden en hen te bekeren. Dan gaat Hij hen verzegelen die geloofd hebben en komt in hen wonen. Men hoort eerst het Woord van de waarheid. Het is geen woord van oordeel en veroordeling, maar het evangelie van ons heil, de blijde boodschap dat Jezus ons heeft gered. Maar het horen van het evangelie van de behoudenis is niet alles. Het Woord is betrouwbaar en alle aanneming waard: dat u geloofd hebt. Dat is het punt waarop het aankomt. Omdat God zegt dat het een betrouwbaar woord is, moet ik het zegel zetten op de waarheid van God en dat doe ik door te geloven wat Hij zegt (Joh. 3:33).

Wat gebeurt er dan? Dan zet God Zijn zegel op mij: 'U bent verzegeld met de Heilige Geest der belofte.' Deze Geest is niet alleen op de apostelen gekomen, op de Pinksterdag, maar ook op de Efeziërs (Ef. 1:14). De Heilige Geest woonde in de gelovigen in Efeze, dat is nu ook met ons het geval. God zet Zijn zegel op ons. Wat zijn daarvan de gevolgen? De Heilige Geest wordt gezien als wonend in mijn lichaam, Zijn tempel (1 Kor. 3:16). Is dat niet ernstig te weten dat wij de tempel zijn van de Heilige Geest, een heiligdom voor God? Er wordt dan ook gezegd: *'En bedroeft de Heilige Geest van God niet, met Wie u verzegeld bent tot de dag van de verlossing'* (Ef. 4:30). Telkens als we zonde bedrijven, in gedachten, woorden of in daden, bedroeven we de Heilige Geest.

Een ander gevolg staat in Romeinen 8:15-16, waar we lezen: *'Want u hebt niet ontvangen een geest van slavernij om opnieuw te vrezem, maar u hebt ontvangen*

een geest van zonschap, waardoor wij roepen: Abba, Vader! De Geest Zelf getuigt met onze geest, dat wij kinderen van God zijn'. Door de Heilige Geest is de liefde van God in onze harten uitgestort. Hij leert ons de liefde kennen, die God voor ons heeft. Het is de liefde die Hij heeft bewezen door ons Zijn Zoon te geven. In de volmaakte liefde is geen vrees. Wij hebben de Geest van aanbidding ontvangen, waardoor wij roepen: Abba Vader. Dat is de geest van kinderen, die hun Vader kennen in de zekerheid van hun aanneming.

Er is nog iets anders bij de gave van de Heilige Geest, want Hij is de Trooster die God ons heeft gegeven in de afwezigheid van de Heer. Hij richt onze gedachten en genegenheden op Hem in de hemel: *'Maar wanneer Hij is gekomen, de Geest van de waarheid, zal Hij u in de hele waarheid leiden'* (Joh. 16:13). Wij hebben een Gids te midden van alle onrust in de wereld. Wij hebben het Woord van God, en wij hebben de Geest om dat te verklaren en ons in alle waarheid te leiden: *'Want Hij zal vanuit Zichzelf niet spreken, maar alles wat Hij zal horen, zal Hij spreken en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen.'* Hij zegt ons ook wat met deze arme wereld zal gebeuren en wat ons deel zal zijn: de heerlijkheid met Jezus. *'Hij zal Mij verheerlijken, want Hij zal uit het mijne nemen en het u verkondigen.'* (Joh. 16:14). Hij spreekt ons over de heerlijkheid van Christus, over Wie Hij is en wat Hij voor ons doet, en Hij leidt onze gedachten naar Christus in de heerlijkheid. Hij ontvouwt steeds meer de heerlijkheid van Christus voor onze ogen. Willen wij lijken op Christus in onze wandel op aarde, door de kracht van de Heilige Geest kan het. Wij moeten een brief van Christus zijn, gekend en gelezen door alle mensen. Stefanus was een brief van Christus en hij werd veranderd naar hetzelfde beeld, terwijl Hij Christus aanschouwde (Hand. 7:55).

Wij hebben daarvan ook een beeld in Rebekka. Zij had gezegd: *'Ik zal met deze man trekken'* en zolang zij door de woestijn trokken, leerde Eliëzer haar Izak kennen en alle rijkdommen van de erfgenaam, zodat Rebekka Izak kende toen zij aan hem werd voorgesteld. Zo is het nu ook met ons. De Heilige Geest neemt de dingen van Christus om die ons te verkondigen.

Nog een laatste opmerking. Wij hebben gezien:

1. De Heilige Geest in ons wonend;
2. De Geest van aanneming, die ons brengt in de positie van kinderen tegenover de Vader;
3. De Trooster, die de dingen uit Christus neemt om die ons te verkondigen;
4. De Gids, die ons het Woord verklaart en ons in alle waarheid leidt;

5. De Heilige Geest verenigt ons met Christus in de hemel.

Tussen die kostbare Heiland in de hemel en onszelf bestaat een nauwe band: *‘Maar wie de Heer aanhangt, is een geest met Hem’* (1 Kor. 6:17). Er is dus een persoonlijke vereniging van de gelovige met Christus door de Geest; en wat wonderlijk is, alle gelovigen samen vormen door de Heilige Geest het lichaam van Christus. *‘Er is één lichaam en één Geest en wij zijn leden van elkaar* (Ef. 4:4; 1 Kor. 12:20,27). Paulus had al een indruk van deze waarheid gehad, toen hij op de weg naar Damaskus werd tegengehouden. De kracht van de Heer had hem ter aarde geworpen en hem geopenbaard dat hij Hemzelf raakte, als hij de geringste gelovige vervolgde. Hoe dierbaar zijn wij voor Hem, doordat wij leden van Zijn lichaam zijn. Maar waar is het Hoofd van het lichaam: in de hemel. Het Hoofd is hemels, en zouden de leden dan een andere natuur kunnen hebben? Nee, een christen is van de hemel, omdat zijn Hoofd hemels is. Hij is gezet in de hemelse gewesten in Christus en moet op aarde het leven van Christus openbaren. Dat is het voorrecht van hen die door het geloof de Heer Jezus hebben aangenomen. Maar de Heilige Geest handelt niet alleen in de individuele gelovige, hij werkt ook in het lichaam dat de gemeente is.

Laten we deze waarheden vasthouden, dat onze dierbare Heiland verhoogd is in de hemel bij Zijn Vader en dat Zijn hart niet veranderd is. Hij heeft bovendien de Heilige Geest gezonden om in ons te wonen. Wij hoeven er dus niet meer om te vragen. Maar laten we oppassen dat de Heilige Geest niet bedroefd raakt door ons gedrag. Laten wij in het genot van deze dingen bedenken dat wij de Heer toebehoren en hier op aarde met Hem en voor Hem moeten wandelen.